

Resolució 937/2023, de 19 d'octubre

Número d'expedient de la Reclamació: 726/2023

Administració reclamada: Ajuntament del Port de la Selva

Informació reclamada: Còpia íntegra del projecte de reparcel·lació del sector SUD-12 El Molí.

Sentit de la resolució: Estimació parcial

Resum: La informació reclamada, d'acord amb l'article 2.b LTAIPBG, és informació pública. D'acord amb article 8.1.c i article 10 LTAIPBG el projecte de reparcel·lació, com a actuació de rellevància jurídica especial i sotmès a un període d'informació pública durant la tramitació és informació subjecte al règim de transparència. En el cas concret, i amb la invocació a la protecció de dades personals per part de l'Ajuntament, cal ponderar el dret d'accés a la informació pública en els termes reclamats d'acord amb el que estableix el capítol II de LTAIPBG. Tenint en compte, l'article 18.2 LTAIPBG estableix l'obligació de les administracions públiques de garantir el compliment del dret d'accés a la informació pública d'acord amb el que estableix el títol III de l'LTAIPBG, s'ha de concloure que el tractament o cessió de les dades personals dels quals l'administració n'és responsable per atendre i satisfer el dret d'accés a la informació pública queda legitimat si, d'acord amb el que estableix el títol III de l'LTAIPBG, s'ha d'estimar l'accés.

Així, i d'acord amb l'article 24.1 LTAIPBG s'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració. Pel que fa a les dades personals que afectin a arquitectes, tècnics, o experts externs a la pròpia administració local, que hagin intervingut per raó professional en alguna fase del projecte de reparcel·lació, ha de prevaldre que, des del moment en què l'activitat professional d'aquests passa a formar part de tràmits o projectes urbanístics que, a més, es troben sotmesos a publicitat activa, s'entén que l'actuació professional transcendeix de l'àmbit exclusivament privat, i a partir d'aquí no es pot obviar que el fet de poder conèixer quins professionals (arquitectes, tècnics, etc...) han intervingut en el projecte, pot tenir transcendència pública.

I pel que fa a les dades personals de persones físiques titulars de drets cal ponderar tenint en compte l'interès públic en la divulgació de la informació (art. 24.2 LTAIPBG). En aquest sentit, cal tenir en compte l'article 8 del TRLU referit a la publicitat i participació en els processos de planejament i gestió urbanística i l'article 12 referit a l'acció pública que qualsevol ciutadà o ciutadana pot exercir en matèria d'urbanisme. No podem deixar de banda que l'objecte del projecte de reparcel·lació és *repartir equitativament els beneficis i les càrregues* derivats de l'ordenació urbanística, o regularitzar la configuració de les finques i situar-ne l'aprofitament en zones aptes per a l'edificació, d'acord amb el planejament urbanístic (art. 124 TRLU).

El Text refós de la Llei del Cadastre Immobiliari (LC) invocat per l'Ajuntament estableix que el nom, els cognoms, la raó social, el codi d'identificació i el domicili dels qui figurin inscrits en el cadastre immobiliari com a titulars, així com el valor cadastral i els valors cadastrals del sòl i, si s'escau, de la construcció dels béns immobles individualitzats tenen la consideració de dades protegides (art. 1.1.) i que aquestes només es podran cedir en cas que es compleixi algun dels supòsits de l'art. 53.1. Cal ponderar, doncs, aquesta consideració d'acord amb els criteris de la LTAIPBG que neix amb clara voluntat de convertir la transparència i el dret d'accés a la informació pública com un dret subjectiu que tenen totes les persones d'accedir a la informació

pública de permetre. Aquest dret pren especial rellevància en l'àmbit urbanístic com és el cas dels projectes de reparcel·lació, tenint en compte el seu objecte.

I en darrer terme, perquè la còpia íntegra parcial disposi de les garanties d'autenticitat cal tenir en compte els requeriments que estableix la LPACAP i l'ENI.

Paraules clau: Ajuntaments. Urbanisme. Planejament. Gestió Urbanística. Projectes de reparcel·lació. Còpies autèntiques. Publicitat activa. Decisions i actuacions amb rellevància jurídica especial. Límits. Protecció de dades. Reclamació contra silenci. Estimació parcial.

Ponent: Mercè Aymerich Boltà

Antecedents

1. El 2 d'agost de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 726/2023, presentada per una persona interessada, en nom d'una societat mercantil, contra l'Ajuntament del Port de la Selva, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).

La persona reclamant manifesta que no ha rebut resposta de l'Administració ni se li ha lliurat la informació.
2. El 21 de desembre de 2022 la persona reclamant presenta una sol·licitud d'accés a la informació pública (SAIP) en la que demana: "Còpia del Projecte de Reparcel·lació del SUD-12 EL MOLÍ".
3. El 13 de febrer de 2023 la persona reclamant reitera la SAIP formulada i afegeix: "el document del qual demano còpia es un document que va estar a exposició pública. Entenem que sent un document sotmès a informació pública, no ha de tenir restriccions amb l'excusa de la protecció de dades. El no tenir resposta a la nostra sol·licitud atenta al nostre dret a la informació pública precisament. Tota la informació respecte al Projecte de Reparcel·lació del SUD-12 EL MOLÍ que hem trobat al web de l'Ajuntament és parcial. Necessitem còpia íntegra del Projecte que abasti tant la memòria com tots els plànols i annexes. El que hem trobat no només es insuficient sinó que està ple de ratllades barroeres i cops de tippex matussers, anonimitzant els titulars i fent impossible el seguiment de les operacions reparcel·la tòries".
4. El 4 d'agost de 2023 la GAIP tramet a la persona reclamant una notificació perquè acrediti la representació d'acord amb la qual al·lega actuar en el marc de la Reclamació.
5. En la mateixa data, la persona reclamant tramet a la GAIP acreditació de representació com a administrador solidari o indistint.

6. El 8 d'agost de 2023 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació. La notificació va ser acceptada el 18 d'agost.
7. En la mateixa data la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament del Port de la Selva i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
8. El 17 d'agost de 2023 l'Ajuntament del Port de la Selva tramet l'informe a la GAIP en els següents termes:
 - 8.1. En relació a la SAIP presentada el 21 de desembre "consta un comentari anotat per part de l'administrativa de l'Àrea dels serveis tècnics en la qual indica que en data 23 de gener del 2023 se li ha indicat on trobar aquesta informació al Portal de la Transparència".
 - 8.2. En relació a la reiteració de la SAIP del 13 de febrer, no consta cap actuació.
 - 8.3. Que tot i que la SAIP no s'ha resolt d'acord amb l'article 34 LTAIPBG, la informació consta publicada al Portal de Transparència (indica l'enllaç) "tenint en compte la Llei Orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de Protecció de Dades. Concretament, les dades que s'han ocultat són els noms i cognoms dels titulars afectats per la reparcel·lació i també els seus DNI".
 - 8.4. Fa referència, a tall d'exemple, a l'article 51 de la Llei del Cadastre Immobiliari, aprovada pel Reial Decret Legislatiu 1/2004, de 5 de març, "que defineix com a dades protegides el nom, cognoms, raó social, codi d'identificació i domicili. En aquest sentit, es pot entendre que en el marc d'un projecte de reparcel·lació aquestes dades si més no, han de poder gaudir de certa protecció".
 - 8.5. Afegeix que tenint en consideració l'article 24 LTAIPBG "el trasllat d'una còpia del projecte de reparcel·lació amb les dades identificatives del titulars de les finques aportades i resultants no es pot considerar en cap cas una divulgació d'interès públic ni té cap finalitat d'accés que s'hi pugui arribar a relacionar. Més bé, tot i que el dret d'accés a la informació pública no necessàriament ha d'estar motivat, el fet que l'interessat sigui una immobiliària, ja indica que la finalitat ja té caràcter privat".

- 8.6. I finalitza considerant “que el dret d'accés a la informació pública resta garantit en aquest cas indicant que mitjançant el portal de la transparència pot accedir a la documentació que s'ha sol·licitat”.
- 8.7. Es relaciona els propietaris afectats pel projecte de reparcel·lació i s'indica l'enllaç de la informació existent al Portal de Transparència.
9. El 29 d'agost de 2023 la GAIP demana l'informe previst per l'article 42.8 a l'APDCAT.
10. El 30 d'agost de 2023 es comunica a la persona reclamant l'ampliació del termini de conformitat amb el que estableix l'article 42.9 LTAIPBG, el termini de què disposa aquesta Comissió per resoldre resta ampliat quinze dies donat que s'ha demanat informe a l'APDCAT.
11. El 4 d'octubre l'APDCAT tramet l'informe referit en l'antecedent 9 i que conclou:
- “La normativa de protecció de dades no impediria l'accés a la informació de l'expedient relativa a persones jurídiques, o dades merament identificatives (art. 24.1 LTC), o de professionals que hagin intervingut en el projecte de reparcel·lació.
- Des de la perspectiva de la normativa de protecció de dades, i als efectes del principi de minimització, no sembla necessari donar accés a dades identificatives de les persones propietàries de les finques objecte del procediment de reparcel·lació, als efectes de donar compliment a l'article 1.2 de la Llei 19/2014. Pública, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol”
12. El 6 d'octubre de 2023 es dona trasllat de l'informe de l'APDCAT a les parts per al seu coneixement.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que “Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol”. L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat

reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre el dret a la informació sol·licitada i límits al dret d'accés a la informació pública

La informació sol·licitada i reclamada és informació relativa a un expedient tramitat dins les competències municipals, com és el cas d'un instrument de gestió urbanística.

En primer lloc, i d'acord amb la LTAIPBG, l'Ajuntament és un subjecte obligat a complir amb les obligacions de transparència activa i a tramitar, conforme a la Llei, les sol·licituds d'accés a la informació pública (art. 3.1.a) formulades per les persones interessades. En segon lloc, la informació pública reclamada és, sens dubte, d'acord amb l'article 2.b LTAIPBB, informació pública, ja que d'acord amb aquest precepte té aquesta consideració "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei". D'acord amb els articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG, qualsevol persona hi té dret, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació o l'accés restringit i que s'han d'interpretar de manera proporcional a la seva finalitat i a la presència d'interessos públics i privats que hi concorrin (article 22.1 LTAIPBG).

En matèria de publicitat activa, l'article 8.1.c de la LTAIPBG estableix que estan subjecte a règim de transparència la informació relativa a "les decisions i les actuacions amb rellevància jurídica especial". Aquestes matèries es desenvolupen en l'article 10 LTAIPBG i concretament l'apartat 1.d inclou "les memòries i els documents justificatius de la tramitació dels projectes o avantprojectes normatius, els diversos textos de les disposicions i la relació i valoració dels documents originats pels procediments d'informació pública i participació ciutadana i per la intervenció dels grups d'interès, si escau". I en aquests casos "ha d'incloure els documents que, d'acord amb la normativa aplicable, han d'ésser sotmesos a un període d'informació pública durant la tramitació..." (apartat 2).

L'article 119 del Decret Legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei d'urbanisme (TRLU) regula la tramitació dels instruments de gestió urbanística entre els quals, els projectes de reparcel·lació (1.c). Concretament l'apartat 2.c diu "el projecte ha d'ésser posat a informació pública per un termini d'un mes, dins el qual s'ha de concedir audiència a les persones interessades, amb citació personal".

En el capítol III, títol segon del Decret 305/2006, de 18 de juliol, d'aprovació del Reglament de la Llei d'Urbanisme (RLU), es regulen els drets d'informació i participació dels ciutadans en l'activitat urbanística. L'article 21 diu: "Les administracions urbanístiques han de fomentar la participació dels ciutadans i de les ciutadanes en la tramitació dels instruments de planejament i gestió urbanístics i, en tot cas, han de sotmetre aquests instruments als tràmits d'informació pública previstos en la Llei d'urbanisme i en aquest Reglament". I l'article 23.5 diu: "Durant el període d'informació pública totes les persones, físiques o jurídiques, poden: a) Consultar la documentació, escrita i gràfica, que integra l'instrument o expedient i obtenir-ne còpia. A aquests efectes les administracions competents estan obligades a garantir, des de l'inici del període d'informació pública, la consulta i l'obtenció de còpies de la documentació. b) Presentar

al·legacions o suggeriments, així com els informes o documents que considerin oportú aportar en relació amb l'instrument o expedient sotmès a informació pública”.

Dit això, es constata que el projecte de reparcel·lació, com a actuació de rellevància jurídica especial i sotmès a un període d'informació pública durant la tramitació és informació subjecte al règim de transparència. S'ha pogut verificar en el Portal de transparència de l'Ajuntament que aquesta condició es compleix parcialment. Consta la publicació parcial de la Memòria (falten els punts 13 (annexes) i 14 (plànols) a excepció d'un annex de càlcul amb anonimització de dades) i l'anunci d'aprovació de l'operació jurídica complementària. I és justament aquest punt el que motiva aquesta Reclamació i que ha generat la controvèrsia que es pretén ara analitzar.

L'Ajuntament reconeix que malgrat no s'ha resolt la SAIP d'acord amb l'article 34 LTAIPBG sí que consta la informació sol·licitada publicada “tenint en compte la Llei Orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de Protecció de Dades. Concretament, les dades que s'han ocultat són els noms i cognoms dels titulars afectats per la reparcel·lació i també els seus DNI” (antecedent 8.3)

Considerant les raons invocades per l'Ajuntament, la informació publicada i la tramitació definida en el TRLU i RLU, en la documentació reclamada hi constaran entre d'altres, la identificació i descripció de les finques aportades, plànols, distribució de les càrregues i beneficis, així com la descripció de les finques resultants.

Tenint en compte aquestes consideracions prèvies, caldrà ponderar el dret d'accés a la informació pública del document íntegre d'acord amb el capítol II LTAIPBG.

En quant als possibles límits que podrien estar afectats, caldrà referir-nos a la Llei del Cadastre Immobiliari (LC) invocada per l'administració reclamada, el Reglament (UE) 2016/679 del Parlament Europeu i del Consell, de 27 d'abril, relatiu a la protecció de les persones físiques pel que fa al tractament de les dades personals (RGPD) i la legislació específica en la matèria (TRLU).

Abans d'entrar en d'altres consideracions, recordar que les dades relatives a persones jurídiques queden excloses de l'àmbit de protecció de l'RGPD, atès que aquesta normativa estén el seu àmbit de protecció a les dades personals (art. 4.1 RGPD), per tant, dades de persones físiques vives.

El RGPD disposa que tot tractament de dades personals ha de ser lícit (article 5.1.a) i, en aquest sentit, estableix un sistema de legitimació del tractament de dades que es fonamenta en la necessitat que concorri alguna de les bases jurídiques establertes al seu article 6.1. En concret, l'apartat c) disposa que el tractament serà lícit si “es necesario para el cumplimiento de una obligación legal aplicable al responsable del tratamiento”. Tal com es desprèn de l'article 6.3 del RGPD i recull expressament l'article 8 de Llei orgànica 3/2018, de 5 de desembre, de

protecció de dades personals i garantia dels drets digitals (LOPDGDD), el tractament de dades només podrà considerar-se fonamentat d'acord amb les bases jurídiques de l'article 6.1 i concretament l'apartat c) de l'RGPD el considera lícit pel compliment d'una obligació legal aplicable al responsable del tractament.

Per la seva part, l'article 86 de l'RGPD disposa que "los datos personales de documentos oficiales en posesión de alguna autoridad pública o u organismo público o una entidad privada para la realización de una misión en interés público podrán ser comunicados por dicha autoridad, organismo o entidad de conformidad con el Derecho de la Unión o de los Estados miembros que se les aplique a fin de conciliar el acceso del público a documentos oficiales con el derecho a la protección de los datos personales en virtud del presente Reglamento."

Tenint en compte que l'article 18.2 LTAIPBG estableix l'obligació de les administracions públiques de garantir el compliment del dret d'accés a la informació pública d'acord amb el que estableix el títol III de l'LTAIPBG, s'ha de concloure que el tractament o cessió de les dades personals dels quals l'administració n'és responsable per atendre i satisfer el dret d'accés a la informació pública queda legitimat si, d'acord amb el que estableix el títol III de l'LTAIPBG, s'ha d'estimar l'accés. Comptant amb aquesta base jurídica legitimant (LTAIPBG), no resulta necessari el consentiment de les persones afectades, excepte si es tracta de dades sensibles especialment protegides (vida sexual, origen racial, salut, ideologia, creences, afiliació sindical o la comissió d'infraccions penals o administratives). En aquest cas i per expressa disposició de la legislació de transparència, s'haurà d'aportar el consentiment exprés de l'afectat (article 23 LTAIPBG). Pel cas concret objecte d'aquesta Resolució, és evident que no existeixen dades especialment protegides i per tant, no serà necessari aquest consentiment en el cas que es conclougui que s'ha d'estimar el dret d'accés.

Atès que el reclamant demana accés a la còpia íntegra del projecte, existeixen dades personals de persones que hagin intervingut en alguna fase del procés (professionals, tècnics o responsables de l'Ajuntament, etc.) i dades que afecten als titulars de drets (identificació, domicili, procedència de la titularitat de la finca, càrregues, etc.)

Pel que fa a les dades personals merament identificatives, d'acord amb l'article 24.1, s'ha de donar accés a la informació pública si es tracta d'informació directament relacionada amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració llevat que, excepcionalment, en el cas concret hagi de prevaler la protecció de dades personals o altres drets constitucionalment protegits.

Pel que fa a les dades personals que afectin a arquitectes, tècnics, o experts externs a la pròpia administració local, que hagin intervingut per raó professional en alguna fase del projecte de reparcel·lació, facilitar la identitat d'aquests professionals suposaria donar dades identificatives d'aquests, però també dades relacionades amb la seva professió (dades

d'ocupació). En aquest sentit, donar a conèixer que determinats professionals han intervingut en un procediment de reparcel·lació pot donar certa informació en relació amb una part de la seva activitat professional, si bé limitada a un àmbit concret de la seva activitat (intervenció en un projecte urbanístic determinat). El criteri adoptat per l'APDCAT i aquesta Comissió en els casos que l'actuació d'aquests professionals es pugui produir dins l'àmbit de la seva esfera professional privada, des del moment en què aquesta passa a formar part de tràmits o projectes urbanístics que, a més, es troben sotmesos a publicitat activa, s'entén que l'actuació professional transcendeix de l'àmbit exclusivament privat, i a partir d'aquí no es pot obviar que el fet de poder conèixer quins professionals (arquitectes, tècnics, etc...) han intervingut en el projecte, podria tenir transcendència pública. Per tant, conèixer les dades identificatives d'aquests professionals tenint en compte el principi de minimització (en el sentit de no facilitar dades identificatives innecessàries com el DNI, dades de contacte, etc...), la normativa de protecció de dades no impediria l'accés a dades merament identificatives de professionals que hagin intervingut en el projecte de reparcel·lació en qüestió.

Pel que fa a les dades que afecten als titulars de drets de les finques afectades que s'haurien ocultat (noms i cognoms, adreça i DNI), cal considerar l'article 24.2 LTAIPBG que estableix que "es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades". I en aquest punt pren especial rellevància el TRLU.

L'article 8 TRLU, referit a la publicitat i participació en els processos de planejament i gestió urbanística estableix que "els processos urbanístics de planejament i de gestió, i el contingut de les figures del planejament i dels instruments de gestió, inclosos els convenis, estan sotmesos al principi de publicitat" (3), "tothom té dret a obtenir dels organismes de l'administració competent les dades certificades que els permetin assumir llurs obligacions i l'exercici de l'activitat urbanística" (4) i segueix "la ciutadania té dret a consultar i ser informada sobre el contingut dels instruments de planejament i gestió urbanístic" (5). I en el mateix marc normatiu, l'article 12 referit a l'acció pública estableix que "qualsevol ciutadà o ciutadana, en exercici de l'acció pública en matèria d'urbanisme, pot exigir davant els òrgans administratius i davant la jurisdicció contenciosa administrativa el compliment de la legislació i del planejament urbanístics, exercici que s'ha d'ajustar al que estableixi la legislació aplicable".

Més enllà dels tràmits previstos d'informació pública explicitats en paràgrafs anteriors en consideració a la publicitat activa, es fa imprescindible per a la correcta ponderació tenir en compte l'objecte de la reparcel·lació d'acord amb l'article 124 TRLU que diu:

"1. El sistema d'actuació urbanística per reparcel·lació pot tenir per objecte *repartir equitativament els beneficis i les càrregues* derivats de l'ordenació urbanística, o

regularitzar la configuració de les finques i situar-ne l'aprofitament en zones aptes per a l'edificació, d'acord amb el planejament urbanístic.

2. En virtut de la reparcel·lació, i un cop feta, si escau, l'agrupació de les finques afectades, s'adjudiquen:

a) Les parcel·les amb aprofitament privat resultants:

1r. A les persones propietàries en proporció a llurs drets respectius.

2n. A l'administració actuant, les que li corresponguin per raó de la cessió obligatòria i gratuïta de sòl per a la participació de la comunitat en les plusvàlues generades per l'actuació.

3r. A l'administració actuant o a l'entitat urbanística col·laboradora, segons si la modalitat de la reparcel·lació és o no per cooperació, les que el projecte de reparcel·lació reservi per a pagar les despeses d'urbanització, per a destinar-hi el producte obtingut per la venda a tercers de les parcel·les adjudicades, o a l'empresa que executi les obres d'urbanització en concepte de pagament en espècie, total o parcial.

b) Els sòls destinats a sistemes urbanístics de titularitat pública de cessió obligatòria i gratuïta, a les administracions públiques que han d'esdevenir titulars de les infraestructures relatives a aquests sistemes. En el cas que l'administració titular de la infraestructura no estigui determinada, l'adjudicació del sòl s'efectua al municipi en què s'actua, a títol de fiduciari, amb l'obligació de transmetre'l a l'administració pública que hagi d'esdevenir titular de la infraestructura, abans de la seva implantació.

3. La reparcel·lació comprèn la determinació de les indemnitzacions i les compensacions econòmiques adequades per fer plenament operatiu el principi del repartiment equitatiu dels beneficis i les càrregues derivats de l'ordenació urbanística.

4. S'han de regular per reglament els requisits i la tramitació dels projectes de reparcel·lació econòmica, els de reparcel·lació voluntària, els de regularització de finques i els de reparcel·lació que afectin una única persona propietària o diverses en proindivís, i també els supòsits en què la reparcel·lació és innecessària”

Situats en aquest marc normatiu, cal tenir present que, d'acord amb l'article 18.2 LTAIPBG l'exercici del dret d'accés “no és condicionat a la concurrència d'un interès personal, no resta subjecte a motivació i no requereix la invocació de cap norma”. No cal, per tant, que hi hagi un interès personal, o que hi hagi una motivació detallada per demanar l'accés, tot i que el fet de conèixer la finalitat concreta per a la qual es vol accedir a la informació, és un element a tenir en compte en el moment de la ponderació entre aquest interès i el dret de la persona o persones titulars de les dades. Recordem que ja s'ha indicat anteriorment que aquesta

informació està subjecte a publicitat activa i més enllà dels motius indicats pel reclamant, s'ha de tenir en compte aquesta condició.

En aquest cas, la persona reclamant, tant en la SAIP com en la reclamació manifesta que necessita aquesta informació "per poder justificar una alteració cadastral". Contràriament, l'Ajuntament considera que "el trasllat d'una còpia del projecte de reparcel·lació amb les dades identificatives del titulars de les finques aportades i resultants no es pot considerar en cap cas una divulgació d'interès públic ni té cap finalitat d'accés que s'hi pugui arribar a relacionar. Més bé, tot i que el dret d'accés a la informació pública no necessàriament ha d'estar motivat, el fet que l'interessat sigui una immobiliària, ja indica que la finalitat ja té caràcter privat" (antecedent 8.5).

Que el reclamant pugui tenir un interès privat o particular no és motiu per excloure, d'entrada, la possibilitat d'accés que ha de ser objecte de ponderació. Fins i tot, el fet que, amb caràcter potestatiu, el reclamant indiqui el motiu pel qual sol·licita l'accés, pot portar a considerar que sigui una persona que integri la comunitat de la reparcel·lació o sigui titular d'interessos legítims susceptibles d'afectació pel projecte de reparcel·lació (article 129TRLU) i per tant, tingui interès legítim en accedir a la identitat d'altres propietaris d'altres finques afectades pel mateix procediment de reparcel·lació.

En darrer terme, i pel que fa a les consideracions invocades relatives al Text refós de la Llei del Cadastre Immobiliari, aprovat per Reial decret legislatiu 1/2004, de 5 de març (LC), aquest es defineix com "un registre administratiu dependent del Ministeri d'Hisenda en el qual es descriuen els béns immobles rústics, urbans i de característiques especials tal com defineix aquesta Llei" (article 1.1) i disposa que tenen la consideració de dades protegides "el nom, els cognoms, la raó social, el codi d'identificació i el domicili dels qui figurin inscrits en el cadastre immobiliari com a titulars, així com el valor cadastral i els valors cadastrals del sòl i, si s'escau, de la construcció dels béns immobles individualitzats" (article 51). Pel que fa a l'accés a aquestes dades protegides, l'article 53.1 estableix que "només es pot fer mitjançant el consentiment exprés, específic i per escrit de l'afectat, o quan una llei exclougui aquest consentiment o la informació sigui recollida en algun dels casos d'interès legítim i directe .../..."

Per la informació de què es disposa, es desconeix si el reclamant -o la persona jurídica a la que representa-, ostentaria alguna condició per la qual, en base a algun dels supòsits de l'article 53.1 LC, o en base a les previsions de l'article 129 del TRLU, se li pugui reconèixer un interès legítim en conèixer i identificar els propietaris (titulars cadastrals) de determinades finques afectades pel procés de reparcel·lació.

Sens perjudici d'això, i als efectes de la ponderació que exigeix l'article 24.2 LTAIPBG, convé tenir en compte que, vist que en el conjunt de la informació inclosa a l'expedient de reparcel·lació es detalla la descripció del títol i la procedència de les finques aportades,

conèixer la identitat dels propietaris de les finques afectades podria suposar donar accés a altra informació d'aquestes persones i, indirectament, de terceres persones afectades, que podria resultar excessiva als efectes del principi de minimització (art. 5.1.c) RGPD) i que tampoc no sembla estrictament necessària als efectes de la finalitat pretesa. Ara bé, com ja s'ha anat indicant, cal tenir en compte a efectes de transparència i dret d'accés, si aquesta informació pot ser considerada d'interès públic ja que aporta informació de la procedència de les titularitats de les finques aportades, qüestió no menor en els temes d'àmbit urbanístic.

En aquest punt, cal recordar que, des del punt de vista de la normativa de transparència, la finalitat que persegueix és "establir un sistema de relació entre les persones i l'Administració pública i els altres subjectes obligats, fonamentat en el coneixement de l'activitat pública, la incentivació de la participació ciutadana, la millora de la qualitat de la informació pública i de la gestió administrativa i la garantia del retiment de comptes i de la responsabilitat en la gestió pública" (article 1.2 LTC), o en altres termes, establir la possibilitat d'oferir eines a la ciutadania per al control de l'actuació dels poders públics.

Així, i atenent la pretensió del reclamant no semblaria necessari conèixer la identitat de les persones propietàries de les finques, ni tampoc altres dades identificatives d'aquestes persones atenent el principi de minimització. Tal i com conclou l'APDCAT, i des de la perspectiva de la protecció de les dades, res impediria l'accés a la informació de l'expedient relativa a persones jurídiques, o dades merament identificatives o de professionals que hagin intervingut en el projecte de reparcel·lació. I pel que fa a les dades de persones propietàries, d'entrada, no semblaria necessari donar accés a dades identificatives de les persones propietàries de les finques objecte del procediment de reparcel·lació.

Però no podem oblidar que LTAIPBG neix amb la clara voluntat de convertir la transparència i el dret d'accés a la informació pública com un dret subjectiu que tenen totes les persones d'accedir a la informació pública, entesa aquesta en sentit ampli i dotar a la ciutadania d'eines que permetin el control social de l'Administració i de la seva activitat, en benefici d'una major qualitat democràtica, garantint el compliment del principi de legalitat i la protecció dels seus drets i interessos. El coneixement de les dades i la informació de què disposen les administracions i els poders públics és imprescindible per poder avaluar les actuacions públiques i garantir un exercici del poder públic responsable, considerant, com és obvi, els límits que la mateixa LTAIPBG preveu. Aquesta consideració pren especial rellevància tenint en compte que l'àmbit urbanístic és especialment sensible per a la ciutadania pels nombrosos casos de corrupció àmpliament coneguts, i en el cas dels projectes de reparcel·lació motivat justament en el seu objecte que no és altre que el repartiment de càrregues i beneficis urbanístics.

També hem de considerar les obligacions de publicitat activa en el marc de la LTAIPBG i que hem referit àmpliament.

Amb tot l'exposat, tenint en compte el caràcter legitimant de la LTAIPBG pel que fa al tractament o cessió de dades de caràcter personal s'estima el dret d'accés a la còpia íntegra parcial del projecte de reparcel·lació d'acord amb els criteris d'autenticitat que s'indiquen en el fonament següents, amb el benentès que, en cas d'haver-n'hi i d'acord amb el principi de minimització de les dades, caldrà anonimitzar únicament el DNI de les persones físiques i el domicili.

3. Sobre l'autenticitat dels documents

Tenint en compte que ens trobem en el marc de la gestió electrònica en l'àmbit de l'administració pública, i que aquesta informació ha de formar part d'un expedient electrònic d'acord amb els requeriments de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPACAP) és convenient determinar que els documents objecte d'informació pública han de complir amb tots els requeriments per poder determinar la seva autenticitat.

L'article 70.1 LPACAP defineix l'expedient com "el conjunt ordenat de documents i actuacions que serveixen d'antecedent i fonament a la resolució administrativa, així com les diligències encaminades a executar-la" i en el punt 2 estableix que el format dels expedient ha de ser "electrònic i s'han de formar mitjançant l'agregació ordenada de tots els documents, les proves, els dictàmens, els informes, els acords, les notificacions i altres diligències que els hagin d'integrar, així com un índex numerat de tots els documents que contingui quan es remeti. Així mateix, ha de constar a l'expedient una còpia electrònica certificada de la resolució adoptada". Per tant, els expedients electrònics es configuren a partir de documents electrònics i les actuacions dels ens públics queden acreditades, amb plena validesa legal, en aquests documents electrònics que per ser considerats vàlids d'acord amb l'article 26.2 LPACAP han de "a) contenir informació de qualsevol naturalesa arxivada en un suport electrònic segons un format determinat susceptible d'identificació i tractament diferenciat; b) disposar de les dades d'identificació que en permetin la individualització, sense perjudici de la seva possible incorporació a un expedient electrònic; c) incorporar una referència temporal del moment en què s'han emès; d) incorporar les metadades mínimes exigides; e) incorporar les signatures electròniques que corresponguin d'acord amb el que preveu la normativa aplicable". I afegeix "es consideren vàlids els documents electrònics que compleixin aquests requisits i siguin traslladats a un tercer a través de mitjans electrònics".

La normativa de procediment administratiu no defineix el document electrònic però indica les característiques que ha de tenir per ser considerat vàlid. En aquest sentit l'article 26.2, referint-

se als documents generats per les AAPP estableix que “per ser considerat vàlid, els documents electrònics administratius han de: a) Contenir informació de qualsevol naturalesa arxivada en un suport electrònic segons un format determinat susceptible d'identificació i tractament diferenciat. b) Disposar de les dades d'identificació que en permetin la individualització, sense perjudici de la seva possible incorporació a un expedient electrònic. c) Incorporar una referència temporal del moment en què s'han emès. d) Incorporar les metadades mínimes exigides. e) Incorporar les signatures electròniques que corresponguin d'acord amb el que preveu la normativa aplicable. Es consideren vàlids els documents electrònics que compleixin aquests requisits i siguin traslladats a un tercer a través de mitjans electrònics”.

Pel que fa a la validesa i eficàcia de les còpies efectuades per les AAPP, l'article 27 LPACAP estableix la necessitat que cadascuna de les AAPP han de determinar els òrgans que tinguin atribuïdes les competències per expedir còpies autèntiques dels documents públics o privats i defineix la còpia autèntica “d'un document públic administratiu o privat les còpies efectuades, en el suport que sigui, pels òrgans competents de les administracions públiques en què quedi garantida la identitat de l'òrgan que ha efectuat la còpia i el seu contingut. Les còpies autèntiques tenen la mateixa validesa i eficàcia que els documents originals”. I segueix “per garantir la identitat i el contingut de les còpies electròniques o en paper, i per tant el seu caràcter de còpies autèntiques, les administracions públiques s'han d'ajustar al que preveuen l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat [ENI], l'Esquema Nacional de Seguretat [ENS] i les seves normes tècniques de desenvolupament, així com a les regles següents: a) Les còpies electròniques d'un document electrònic original o d'una còpia electrònica autèntica, amb canvi de format o sense, han d'incloure les metadades que acreditin la seva condició de còpia i que es visualitzin en consultar el document. b) Les còpies electròniques de documents en suport paper o en un altre suport no electrònic susceptible de digitalització requereixen que el document hagi estat digitalitzat, i han d'incloure les metadades que acreditin la seva condició de còpia i que es visualitzin en consultar el document. S'entén per digitalització el procés tecnològic que permet convertir un document en suport paper o en un altre suport no electrònic en un fitxer electrònic que conté la imatge codificada, fidel i íntegra del document. c) Les còpies en suport paper de documents electrònics requereixen que hi figuri la condició de còpia, i han de contenir un codi generat electrònicament o un altre sistema de verificació que permeti contrastar l'autenticitat de la còpia mitjançant l'accés als arxius electrònics de l'òrgan o organisme públic emissor”.

Les Normes Tècniques d'Interoperabilitat (NTI) que es desenvolupen a partir de l'ENI i que són d'obligat compliment per a totes les administracions públiques, desenvolupen aspectes concrets de la interoperabilitat de les AAPP i la ciutadania. Entre aquestes, i pel cas que ens ocupa, ens fixem amb la NTI del Document Electrònic, aprovada per resolució de de 19 de juliol de 2011, de la Secretaria d'Estat per a la Funció Pública (BOE 182 de 30/07/2011). Aquesta

NTI estableix els detalls sobre els requeriments i les qualitats del document electrònic, a efectes de la seva plena validesa jurídica que es concreten en un contingut (fitxers informàtics en determinats formats), les metadades relacionades i les possibles firmes associades.

En el seu apartat VIII, dedicat a l'accés de documents electrònics, estableix que quan les administracions públiques faciliten l'accés als documents electrònics a través de seus electròniques o de canals de comunicació es mostrarà: "a) El contenido del documento electrónico cuando éste sea representable conforme a lo recogido sobre formatos en el apartado VI de esta norma. b) La información básica de cada una de las firmas del documento definida en el anexo III. c) Descripción y valor de los metadatos mínimos obligatorios".

En el cas que es posi a disposició el document electrònic a través d'un copiat autèntic caldrà tenir en consideració el que estableix la norma tècnica específica, concretament la NTI de Procediments de copiat autèntic i conversió entre documents electrònics, aprovada per resolució de de 19 de juliol de 2011, de la Secretaria d'Estat per a la Funció Pública (BOE 182 de 30/07/2011) que distingeix entre:

- còpia electrònica autèntica, que al ser idèntica al document electrònic original, no comporta canvi de format ni de contingut i tindrà la mateixa eficàcia jurídica de document electrònic original. Aquesta còpia autèntica serà un nou document electrònic que inclourà el contingut del document i cal que incorpori metadades que acreditin aquesta condició de còpia autèntica i que es visualitzin al consultar el document.
- còpia electrònica autèntica amb canvi de format, que tindrà assignada la metadada de còpia electrònica amb canvi de format.
- còpia autèntica parcial, que permet la confidencialitat de dades (en el cas que ens ocupa, dades personals merament identificatives), és tracta d'un nou document expedit per una organització amb competències per fer-ho, té valor probatori ple sobre els fets o actes que documenta, és a dir, equival a un document original. Ha d'incloure metadades que acreditin aquesta condició de còpia parcial i que es visualitzin al consultar el document.
- en el cas que s'opti per una còpia paper autèntica d'un document públic administratiu electrònic caldrà que disposi del codi segur de verificació (CSV) per poder comprovar la seva autenticitat i integritat a través de l'espai habilitat, en el cas que ens ocupa, a la seu electrònica del Port de la Selva.

4. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a

disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les AAPP han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedient d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Tanmateix, la LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Cal recordar, que l'article 3 del Reial decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (I). Així doncs i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedora de l'existència d'un sistema de gestió documental, impulsora si no en disposa, vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització de documentació, de mantenir l'ordre i garantir el retrobament de documentació.

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació per a l'Administració Local del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació hauria d'estar classificada dins el nivell *Reparcel·lació urbanística* (codi 0116), i en la sèrie *Reparcel·lacions urbanístiques, compensació i cooperació* (2301).

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 19 d'octubre de 2023, resol per unanimitat:

1. Estimar parcialment la Reclamació 726/2023 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes en els fonaments jurídics 2 i 3.
2. Requerir a l'Ajuntament de Port de la Selva que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a l'Ajuntament de Port de la Selva a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.

4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 726/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.